Interview

Compagnie Marius brengt ode aan het spelen

Geen wonder dat Compagnie Marius in Oostende aanspoelt voor de première van *De Schpountz*: sinds de doortocht van het Pagnoltrio *Marius*, *Fanny* en *César* op TAZ#11 heeft het gezelschap een stevige poot binnen in Oostende. De traditie wil dat een tragische cyclus besloten wordt met een komedie.

Een naïeve plattelandsjongen wordt naar Parijs gelokt voor wat hij gelooft dat zijn eerste rol als filmvedette zal zijn. Het verhaal van Pagnol is een filmscenario uit 1936: *Le Schpountz ou La Fausse Vocation*. 52 scènes met 37 personages op 16 locaties.

Hoe maak je daar theater van?

Waas Gramser: "Wij hebben natuurlijk al eerder filmscenario's en boeken bewerkt, maar dit was toch een serieuze uitdaging. Een precaire klus ook, want het zijn net die vele wissels die de dynamiek van de voorstelling dragen. We hebben ook een aantal personages geschrapt."

Spelen jullie de farce gewoon als farce, of komt daar een extra laagje bovenop?

"De humor zit op verschillende niveaus. Naast het feit dat iemand in het stuk bij de neus wordt genomen is *De Schpountz* ook een typische Pagnoltekst, in een directe spreektaal en met een hoog Commedia dell'arte-gehalte. En ondanks alle changementen moet de tekst licht en vanzelfsprekend vloeien – het is heerlijk spelen met een tekst die over spelen gaat."

Jullie streven in jullie enscenering steeds een grote eenvoud na.

"We doen het graag met een minimum aan middelen en een maximum aan verbeeldingskracht. *De Schpountz* valt terug op een goede tekst, op ons eigen spelplezier én op de fantasie van de toeschouwer. Die drang naar eenvoud is een basiskracht die bij Compagnie Marius alles doordrenkt – onze voorstellingen, onze organisatie, de manier waarop we mensen ontvangen, werk én leven. Omdat wij een grote schoonheid zien in eenvoud."

Is het vanuit dezelfde filosofie dat jullie jullie voorstellingen 'mobiel' maken: spelen onder de blote hemel, met een verplaatsbare tribune?

"Het versterkt wat toneel in wezen is: een vluchtige gebeurtenis, die vooral in de verbeelding van de toeschouwers een spoor nalaat. Je speelt, buigt, gaat af en neemt je boeltje mee. De volgende dag komen er mensen op een plek waar enkel nog een herinnering hangt aan wat is gespeeld. Een braakliggend stukje land raakt zo verbonden met een voorstelling, hoewel alle materie verdwenen is."

Wie jullie site bezoekt leest: 'De waarheid mag nooit een goed verhaal in de weg staan'. Dat lijkt een statement.

"Het is een uitspraak van Martin Scorsese, waarin voor mij een grote levensvreugde schuilt. De vraag waarover theater het vandaag moet hebben, gaat al lang mee. Ik denk dat Compagnie Marius positie inneemt door een *joie de vivre* te vertegenwoordigen, eerder dan mensen een spiegel voor te houden of de zwaktes in de samenleving als uitgangspunt te nemen. Met verbeeldingskracht kan je een wereld kunt bewerkstelligen die even concreet is en evenveel bestaansrecht heeft als de reële wereld. Theater is net zo echt als het leven." (EC)

De Schpountz, van di 31/7 tot vrij 3/8 op locatie in Oostende. www.taz.be